

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 1450/19
Дана: 22.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Биљане Стојановић и Драгане Максимовић, чланова већа, са судијским помоћником Николом Крушкоњом, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца из против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, ради поништаја решења број 07-01-4289/2017-03 од 21.12.2018. године, у предмету заштите података о личности, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.03.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је, као неосновна, жалба тужиоца изјављена против решења Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу ПИ.бр. 36/17 од 24.11.2017. године.

У тужби, поднетој овом суду дана 05.10.2016. године, којом је оспорио законитост решења туженог органа, тужилац наводи да је Основном јавном тужилаштву у Крушевцу поднео кривичну пријаву против НН лица, запослених у ВП 5002 Београд и ВП 5019 Крушевац, због сумње да је извршено кривично дело “фалсификовања службене исправе”, која је решењем ОЈТ у Крушевцу, одбачена, са образложењем да је кривично гоњење застарело. Међутим, иако је подносио више приговора и притужби, јер сматра да није утврђено време извршења кривичног дела да би се ценила застарелост гоњења, исти нису уважени, па је од Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу затражио информацију односно одговоре на тражене информације. Сматра да по закону има право да добије тражену

информацију и да је првостепени орган неосновано одбио његов захтев а тужени орган неосновано одбио жалбу, јер је тражио документ из закона што сматра да је информација од јавног значаја, па стога предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање. Тражио је трошкове спора.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац дана 22.11.2017. године, поднео Вишем јавном тужилаштву у Крушевцу, захтев за приступ информацијама од јавног значаја, у којем је навео да тражи информације на следећа питања: 1) како је Тужилаштво утврдило тренутак, односно датум радње извршења кривичног дела; 2) како је Тужилаштво утврдило када је радња фалсификовања службене исправе учињена; 3) на основу чега је Тужилаштво утврдило да је кривично дело извршено у 2005. години. Поред тога, у захтеву је навео да је Основном јавном тужилаштву у Крушевцу поднео кривичну пријаву против НН лица, запослених у ВП 5002 Београд и ВП 5019 Крушевац, због сумње да је извршено кривично дело “фалсификовања службене исправе”, која је, решењем Општинског јавног тужилаштва КТН 98/17, одбачена са образложењем да је кривично гоњење застарело, те да, иако на исправама за које сматра да су фалсификоване, пише 2005. година, не значи да је те године кривично дело и извршено. Стога је, тражио да орган, уз што прецизнији опис одговори на тражене информације. Поступајући по наведеном захтеву, првостепени орган је одбио захтев јер се у конкретном случају не ради о захтеву за приступ информацијама од јавног значаја у смислу члана 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (“Службени гласник РС”, бр. 120/2004 ... 36/2010) већ о захтеву за издавање нове исправе јер се захтевом тражи да орган образложи одлуку Основног јавног тужилаштва у поступку поводом поднете кривичне пријаве.

Одредбом члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (“Службени гласник РС”, бр. 120/2004 ... 36/2010), прописано је, да информација од јавног значаја, у смислу овог закона, јесте информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Одредбом члана 5. став 1. истог закона, прописано је, да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна, а ставом 2. истог члана да, свако има право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Одредбом члана 16. став 10. истог закона, прописано је да, ако орган власти одбије да у целини или делимично обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упути копију тог документа, дужан је да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од пријема захтева, донесе решење о одбијању захтева и да то решење писмено образложи, као и да у решењу упути тражиоца на правна средства која може изјавити против таквог решења.

По оцени суда, а имајући у виду разлоге дате у образложењу оспореног решења, стање у списима и пропис на који се тужени орган позвао у образложењу оспореног решења, правилно је, тужени орган одбио жалбу тужиоца налазећи да је орган власти поступио у складу са чланом 16. став 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и правилном оценом навода жалбе у складу са чланом 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10) за своју одлуку дао јасне и довољне разлоге које у свему прихвата суд.

Суд је ценио наводе тужбе, али је нашао да се њима не доводи у сумњу законитост оспореног решења, јер је тужени орган без учињених повреда правила поступка на потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку о трошковима управног спора суд је донео на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима, члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је захтев тужиоца, који није успео у спору, одбио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 22.03.2018. године, I-3 У 1450/19

Записничар
Никола Крушкоња,с.р.

Председник већа- судија
Снежана Алексић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МД

